

Жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал съществена грешка, като е смесил основанията на жалбата и доводите, формулирани в подкрепа на посочените основания на жалбата. Тази грешка е довела до недопустимост на част от претенциите на жалбоподателя.

2. Второто основание е изведено от нарушение на правото на защита.

Жалбоподателят поддържа, че преди приемането на решението останалите страни в производството са имали възможност да изложат доводи в своя защита по отношение на обстоятелства, които не са съобщени на Mamoli. Общият съд не е преценил надлежно този аспект.

3. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на законност при приемането на Известията относно програмата за сътрудничество, от гледна точка на нарушението на членове 101—105 от ДФЕС, както и на член 23 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾ на Съвета.

Цялото производство възниква и се основава на Известията на Комисията, които създават т. нар. Програма за сътрудничество. Жалбоподателят поддържа, че при липсата на акт на европейския законодател Комисията изобщо няма правомощие да предоставя пълен или частичен имунитет на предприятията, както и въз основа на такова известие да започва производство в областта на картелите, което приключва с налагането на тежки санкции. Общият съд не е отговорил по подходящ начин на възраженията на жалбоподателя, като не е разгледал подробно различни повдигнати правни въпроси.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 101 ДФЕС и на член 2 от Регламент № 1/2003.

Жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала съществени грешки при разследването. Тя пренебрегнала спецификите на италианския пазар (например неговата структура, характеристиките му, ролята на продавачите на едро) и за положението на този пазар е препратила към положението на германския пазар. Тази грешка опорочила изводите на Комисията за наличието на италианския пазар на картел за определяне на цените. Освен това, според жалбоподателя поради твърдените грешки Комисията не е освободена от тежестта за доказване, която тя носи. Всъщност не е било разглеждано значението на ролята на Ideal Standard на италианския пазар. Общият съд напълно е пренебрегнал възраженията и доводите на жалбоподателя.

5. Петото основание е изведено от нарушение на принципите на пропорционалност, равно третиране и индивидуализация на наказанието при налагането на глобата на жалбоподателя Mamoli и при определянето на нейния размер.

Като налага на жалбоподателя максималния размер на глобата, Комисията е нарушила посочените принципи. Фактичното поведение на жалбоподателя не е било преценено по необходимия начин от Комисията, която определила размера на санкцията за нарушението без да

вземе предвид поведението на Mamoli и реалното въздействие на поведението му върху оспорваното нарушение. Комисията допуснала грешка и като не признала на Mamoli никакви смекчаващи обстоятелства. Макар Общият съд да е приел някои от възраженията на Mamoli относно допуснатите от Комисията грешки при определянето на глобата, той не разпорежда намаляването ѝ.

6. Шестото основание е изведено от нарушение на член 23 от Регламент № 1/2003 във връзка с точка 35 от Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (2006/C210/02).

Жалбоподателят поддържа, че макар Комисията да е била наясно, че Mamoli действително се намира в тежко икономическо положение, което застрашава платежоспособността на това дружество, тя е приела решение, което не е подходящо, за да се постигне определената в него цел. Общият съд не е преценил изложените от Mamoli доводи.

7. Седмото основание е изведено от нарушение на процесуалните норми.

Общият съд незаконосъобразно е отхвърлил приведените от Mamoli доказателства.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 25 ноември 2013 г. от Issam Anbouba срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 13 септември 2013 г. по дело T-592/11, Anbouba/Съвет

(Дело C-630/13 P)

(2014/C 45/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Issam Anbouba (представители: J.-M. Salva и M.-A. Bastin, avocats)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз (шести състав) от 13 септември 2013 г. по дело T-592/11, Issam Anbouba/Съвет на Европейския съюз,

— да се приеме за установено и да се постанови, че решението за вписване на жалбоподателя в списъка на лицата и образуванията, по отношение на които са наложени икономическите санкции, е незаконосъобразно,

— да се отменят решенията и регламентите, оспорени по дело T-592/11,

— да бъде осъден Съветът да заплати съдебните разноски за двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят сочи две основания в подкрепа на жалбата си.

На първо място жалбоподателят смята, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че тъй като не могъл да докаже подкрепата на жалбоподателя за режима в Сирия, Съветът правилно приложил презумпция за подкрепа от страна на ръководителите на основните сирийски предприятия за сирийския режим. Първата част от основанието е изведена от липсата на правна основа за такава презумпция. Наистина, изключително тежкият и строг характер на ограничителните мерки не позволявал те да се прилагат въз основа на презумпция, чието използване не било законосъобразно предвидено в нито един административен акт. Втората част на основанието е изведена от непропорционалността на тази презумпция спрямо преследваната цел, по-конкретно поради нейния изключително общ характер. Третата част от основанието е изведена от необоримостта на тази презумпция. На практика не било възможно отрицателното доказване на липсата на подкрепа за режима, а представянето на положително доказателство за противопоставяне на режима не могло разумно да се счита за единствения начин да се установи липсата на връзка с този режим.

На второ място жалбоподателят упреква Общия съд за това, че се е произнесъл без Съветът да е представил доказателства. В първата част от второто основание жалбоподателят твърди, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, от една страна, като не упражнил нормален контрол по отношение на оспорените решения, и от друга страна, като се произнесъл без Съветът да му е представил доказателство. Във втората част от второто основание жалбоподателят упреква Общия съд за това, че в обжалваното решение не е санкционирал явно нарушение на принципа на състезателност и на правото на защита на жалбоподателя. Общият съд не задължил Съвета да представи доказателства или мотиви, с които да обоснове, че посочените доказателства не следва да бъдат огласени и приел, че Съветът може да основе решението си на презумпция, която обаче той не могъл да използва законосъобразно.

Жалба, подадена на 4 декември 2013 г. от Total Marketing Services, правоприменник на Total Raffinage Marketing, срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 13 септември 2013 г. по дело T-566/08, Total Raffinage Marketing/Комисия

(Дело C-634/13 P)

(2014/C 45/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Total Marketing Services, правоприменник на Total Raffinage Marketing (представители: A. Vandencastele, C. Lemaire, S. Naudin, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени обжалваното съдебно решение, доколкото Общият съд неправилно не е приел обстоятелството, че Total Marketing Services (наричано по-нататък „TMS“) е преустановило участието си в нарушението след 12 май 2004 г.,
- да се отмени обжалваното съдебно решение, доколкото неправилно Общият съд не приема никакво необосновано различие в третирането между TMS и Repsol относно продължителността на участието им в нарушението,
- да се отмени обжалваното съдебно решение, доколкото Общият съд неправилно не приема прекъсването на участието на TMS в нарушението между 26 май 2000 г. и 27 юни 2001 г.,
- да се отмени обжалваното съдебно решение, доколкото Общият съд не обсъжда основанието, изведено от липсата на разглеждане на доказателствата относно конкурентното поведение на TMS на пазара,
- да постанови окончателно решение в съответствие с член 61 от Статута на Съда и с него да отмени спорното решение в частта относно TMS и, като упражни в пълен обем предоставената му компетентност, да намали наложената на TMS глоба,
- в случай, че Съдът не постанови окончателно решение по настоящото дело, да не се произнася по съдебните разноски и да върне делото за ново разглеждане на Общия съд при съобразяване с решението на Съда,
- накрая, в съответствие с член [184] от Процедурния правилник, да осъди Комисията да заплати съдебните разноски както пред Общия съд, така и пред Съда.